

zák., i když byly v ní zahrnuty poplatky, neplatila tím podle zákona ony poplatky z uvedených právních jednání, neboť žádné takové poplatky příslušnými úřady vyměřeny nebyly a o jich vyměření nebyl vydán příslušným úřadem žádný platební rozkaz, proti němuž by bylo možno se bránit prostředky zákonem stanovenými. Šlo tu jen o dobrovolnou pokutu, kterou žalobkyně složila, vzdavši se současně každého dalšího hájení. Takové vzdání mohla žalobkyně učiniti sice za sebe, ne však, když jeho souhlas se složením zmíněné dobrovolné pokuty a vzdáním se dalšího hájení si nezabezpečila, s účinkem pro žalovaného. Poněvadž podle toho žalobkyně nezaplatila požadované částky za žalovaného (§ 1042 obč. zák.), nýbrž je platila jen sama za sebe jako dobrovolnou bez účasti a souhlasu žalovaného ujednanou pokutu, nejsou předpoklady pro nárok podle § 1042 obč. zák. dány a bylo žalobu zamítnouti.

Čís. 14245.

Pojem »nezákonnosti« podle § 46 (2) nesp. zák. byl zákonem vyložen v čl. V. čís. 1 zák. čís. 251/34 Sb. z. a n. a jest tohoto zákonného výkladu (§ 8 obč. zák.) použití při rozhodování všech případů po účinnosti novely, t. j. od 1. ledna 1935.

Neúplnost řízení mohla by býti nezákonností jen, kdyby byl porušen předpis § 23 nesp. zák.

(Rozh. ze dne 15. března 1935, R II 27/35.)

Stěžovatel složil podle smíru schváleného opatrovnickým soudem v roce 1914 jako odbytné pro nemanželskou dceru svoji — odpůrkyni — 4.000 Kč a v roce 1920 2.000 Kč, ujednav, že smír ten lze změnit jen tehdy, kdyžby potřeby dítěte nebo poměry otcovy se značně a nepředvídatelně změnily. Za složený obnos 4.000 Kč byly koupeny rakouské válečné půjčky, zaměněné nyní za 3% odškodňovací dluhopisy ve výši 3.150 Kč, jichž prodej nebyl nyní doporučen. Obnos 2.000 Kč byl spotřebován na výživu dítěte, jež trpí tuberkulosou plic. Poněvadž nemanželská matka dítěte nemůže sama nésti náklady léčení, žádají poručník i nemanželská matka, by nemanželskému otci bylo uloženo doplnit složené odbytné nebo odstoupiti dítěti 6 měřic polí. P r v ý s o u d vyšetřiv majetkové poměry nemanželského otce, uznal vzhledem k onemocnění dítěte, že proti roku 1914 a 1920, kdy odbytné bylo složeno, nastala nepoměrná změna ve prospěch nemanželského otce na jedné a v neprospěch potřeb dítěte na straně druhé, a uložil otci platiti dítěti na výživném měsíčně 300 Kč jako přiměřené majetkové mohoucnosti nem. otce a potřebám dítěte. R e k u r s n í s o u d k rekursu nemanželského otce výživné snížil na 250 Kč měsíčně, neuznav na zánik vyživovací povinnosti nem. otce z důvodu složení odbytného.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu nemanželského otce co do zániku jeho vyživovací povinnosti.

D ů v o d y:

Stěžovatel uplatňuje v rámci přípustných důvodů podle § 46 (2) nesp. zák. jen nezákonnost, kterou spatřuje jednak v kusosti řízení, jednak v nesprávném rozřešení otázky, zda jeho vyživovací povinnost zanikla. Neúplnost řízení by mohla založiti důvod nezákonnosti jen tehdy, kdyby proti předpisu § 23 zák. č. 100/31 nebyly vyšetřeny všechny okolnosti a poměry důležité pro rozhodnutí (srov. rozh. č. 12.881, 13.127 sb. n. s.). Tomu v souzeném případě tak nebylo, neboť byly vyšetřeny všechny okolnosti pro rozhodnutí nutné, totiž nemoc a pracovní neschopnost nezletilé a majetkové poměry nemanželského otce. Pojem »nezákonnosti« rozhodnutí byl článkem V. č. 1 zákona ze dne 11. prosince 1934 č. 251 sb. z. a n. vyložen v ten smysl, že ve smyslu § 46 odst. 2 zák. č. 100/31 jest nezákonné takové opatření, nebo usnesení, které se přičí jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo nebo mělo býti na případ užito. Jde o autentický zákonný výklad (§ 8 obč. zák.), jehož nutno použití na všechny případy po účinnosti zmíněného zákona, t. j. po 1. lednu 1935 rozhodované. Takové nezákonnosti zde není a uplatněné nesprávné právní posouzení, po případě nepřiměřenost nebo nevhodnost učiněného rozhodnutí mohly by býti rekursními důvody jen při rekursu pravidelném (§ 42 a § 46 (3) nesp. zákona), nejsou však rekursními důvody při rekursu mimořádném, o nějž tu běží.

Čís. 14246.

Byla-li žaloba o uznání otcovství pravoplatně zamítnuta jen z formálního důvodu, že není předpokladů pro žalobu určovací, aniž bylo věcně rozhodnuto o otcovství k nemanželskému dítěti a o závazcích z tohoto otcovství, nebrání rozsudek ten nové žalobě o témže nároku, není-li tu již dřívější překážky.

(Rozh. ze dne 15. března 1935, R II 66/35.)

Žalobkyně podala proti žalovanému u okresního soudu v B. (ležícího v zemi moravskoslezské) žalobu o uznání otcovství a placení výživného. Prv ý s o u d žalobu odmítl, vyhověv námitce věci rozsouzené a nepřípustnosti pořadu práva. R e k u r s n í s o u d k rekursu žalobkyně změnil usnesení prvního soudu a námitku nepřípustnosti pořadu práva a věci rozsouzené zamítl z těchto důvodů: Napadeným usnesením vyhověl první soud námitkám věci rozsouzené a nepřípustnosti pořadu práva vzneseným stranou žalovanou a odmítl žalobu. Prvý soudce domnívá se, že věc je pravoplatně rozsoudena již rozsudkem okresního soudu v B. (Podkarpatská Rus), a opírá svoje stanovisko o to, že tento okresní soud v B. žalobu zamítl, tedy neodmítl, a že důvody rozsudku nejsou rozhodnými, nýbrž že směrodatným jest jedině výrok rozsudkový.